

ג'וזפה ורדי - 200 שנה של חגיגה אופראית

VIVA VERDI

**ורדי כפול שלוש באופרה הישראלית
עם כוכבי ורדי בינלאומיים**
תכנים באוסטריה-קנאה בקפריסין-מוות בפריס

האופרה הישראלית מצטרפת לשנת ורדי הבינלאומית עם שלוש הפקות מיוחדות של ורדי:

- **לראשונה בישראל -**
- לואיזה מילר** בניצוחו של **דניאל אורן**
- **לראשונה בבית האופרה -**
- אותלו** בניצוחו של **עומר מולבר**
- האהבה העזה מכולן -
- לה טרוויאטה** בנימויו של **הוגו דה אנה**

הסופרן האמריקאית **לאה קרוצ'טו** שרה את לואיזה מילר, הסנור **סטיארט ניל** והבס **רוברטו סקנדיצ'י** מכיבים גם הם בלואיזה מילר, הסנור הארגנטינאי **גוסטבו פורטה** שר את אותלו, הסופרן הישראלית **אירה ברטמן** שרה את דדמונה, הבריטון האיטלקי **מרקו ורטוני** שר את יאגו

ורדי כותב רק שתי קומדיות. **מלך ליום**, האופרה השנייה שורדי הלחין, היתה כשלוש חרוץ. ורק בערוב ימיו חוזר ורדי לקומדיה וכותב את **פלוטף** שלטענת רבים היא המושלמת ביצירותיו, אופרה שבמרכז גיבור לא צעיר שנהנה מהחיים למרות שאלו שמסביבו צוחקים עליו ועל ההתנהגות שלו ובימים לו.

ג'וזפה ורדי נפטר במילנו ב-27 בינואר 1901. הלוינת הפכה לארוע המוני בו עשרות אלפים מתושבי העיר והאזור הלכו אחר ארונו ברחובות מילנו. הכבוד הראוי למלחין הגדול בכל הזמנים.

ורדי באופרה הישראלית

15 אופרות, 27 הפקות, מעל ל-250 הפעות, מעל ל-500 סולנים, ואלפי חובבי אופרה שרוצים לשאוג ביחד עם כולם "זיווה ורדי"!

בבית האופרה: לה טרוויאטה - ארבע הפקות שונות | **נבוקו** - שתי הפקות שונות | **איידה** | **ארנני** | **אטילה** | **מקבת** | **ריגולטו** | **הטרובדור** | **סימון בוקנגרה** | **נשף מסכות** | **כוחו של גורל** | **דון קרלו** | **פלוטף בקיסריה: איידה** | **אותלו** | **כוחו של גורל** | **למרגלות המצדה: נבוקו** | **איידה בפארק גני יהושע: נבוקו** | **ריגולטו** - פעמיים | **לה טרוויאטה** | **בבריכת הסולטן: ז'רזולם** | **לה טרוויאטה**

מקהלת העבדים **נבוקו**, מקהלת הגולים **במקבת**, מקהלות הצלבנים **בלומברדי** ועוד מקהלות רבות הפכו לקטעים פטריוטים ראשונים במעלה והיו אפילו תקופות בהן נבחנה האפשרות להפוך את מקהלת העבדים להמנון הלאומי של איטליה.

ורדי היה איש ספרות והוא חיפש מקורות ספרותיים ראויים לאופרות שלו. בין השאר השתמש במחזות של שילר (**דון קרלו**, **לואיזה מילר**), שקספיר (**מקבת**, **אותלו**, **פלוטף**) והרומן הגדול של אלכסנדר דומא הבן (**לה טרוויאטה**) כבסיס לסיפורים המרגשים שיצר עבור הבמה הלירית.

האופרות של ורדי הן ברובן וריאציות כאלו ואחרות על אותו הסיפור - הסופרן מאוהבת בטנור; הבריטון גם הוא מאוהב בסופרן; הסנור והבריטון יוצאים לקרב לחיים ולמוות שבסימו מעטים שורדים; ועם רדת המסך הסופרן נולא רק היא) מתה. לפעמים יש גם מצו סופרן בסיפור והיא תמיד תהיה האישה האחרת, הדמות הרעה שאוהבת את הסנור. לפעמים הבריטון הוא לא המאהב של הסופרן אלא אביה הכועס עליה וכיוצא בזה. אבל האופרות כולן הן סיפורים של אהבה עזה שלא מצליחה להתממש.

כאשר ג'וזפה ורדי נולד ב-10 באוקטובר 1813 ברונקולה שעל ידי בוסטו באיטליה, איש לא יכול היה לשער שעולם האופרה צפוי לעבור טלטלה עזה במשך שנות יצירתו הפוריות.

כאשר ניסה ורדי בגיל 19 להתקבל לקונסרבטוריון של מילנו, הוא נדחה על הסף. כישוריו המוסיקליים לא הרשימו את ועדת הקבלה. אין ספק ששנים רבות לאחר מכן, כאשר ורדי הפך ליקיר העיר מילנו, אותם חברים לא ידעו נפשם מרוב בושה.

אבל ורדי לא היה זקוק לחותמת כזו או אחרת. צעד אחר צעד, לאט אבל בטוח, הוא השתלב בעולם האופרה באיטליה ועם הלחנתה של האופרה **נבוקו** בשנת 1842, שאנו בשמחה רבה מכנים "האופרה היהודית" שלו, ורדי הוכיח עצמו כיושר ראוי למלחיני הבל קנטו האיטלקיים והפך בן לילה לסיפור הצלחה שנמשכה עוד כששים שנה.

ורדי הצעיר היה מלחין פוליטי מאוד ששילב בכישרון רב בכל האופרות הראשונות שלו קטעי מקהלה פטריוטים של עמים כבושים תחת שלטון זר, מתוך מטרה לקרוא לקהל באיטליה לצאת לרחובות ולהביא לאיחודה של איטליה תחת מלך אחד, המלך ויקטור עמנואל. וכך